

УДК 681.14

Гече Ф. Е., Коцовський В. М.

Ужгородський національний університет

ДИСКРЕТНІ НЕЙРОФУНКЦІЇ НАД ПОЛЕМ ГАЛУА

Скінченні поля і групи широко застосовуються в теорії логічних функцій і автоматів [1, 2]. Особливо важливу роль відіграють скінченні поля в теорії кодування [3]. В роботі [4] показано, що будь який скінченний автомат має ізоморфне зображення у вигляді лінійного автомата над деяким скінченним полем. Аналіз і синтез лінійних автоматів над довільним скінченним полем здійснюється традиційним методом спектрального аналізу.

Основні методи спектрального аналізу можуть бути успішно використані і для перевірки реалізованості дискретних функцій одним нейронним елементом над скінченним полем Галуа.

У цій роботі вводиться поняття нейроелемента над полем $GF(p^m)$ відносно довільної системи характеристик групи, на якій визначена дискретна функція, а також розроблено метод його синтезу. Отримані в роботі результати узагальнюють поняття нейроелемента над полем Галуа і методи синтезу цих елементів [5].

Нехай k_1, k_2, \dots, k_n, q натуральні числа ($k_i \geq 2, q \geq 2$) і $k = \text{НСК}(k_1, k_2, \dots, k_n, q)$. Далі будемо розглядати лише такі поля $F = GF(p^m)$, які задовольняють умову: $p^m - 1$ націло ділиться на k . Це означає, що поле $F = GF(p^m)$ містить циклічні групи H_{k_i}, H_q із відповідними твірними елементами $\sigma_i = \varepsilon^{(\text{card } F - 1)/k_i}$ ($i = 1, 2, \dots, n$), $\sigma = \varepsilon^{(\text{card } F - 1)/q}$, де ε – примітивний елемент поля F .

Визначимо на множині $F \setminus \{0\}$ функцію $\text{Fsign } \xi$ наступним чином:

$$\forall \xi \in F \setminus \{0\} \quad \text{Fsign } \xi = \sigma^j, \text{ якщо } \frac{j(u-1)}{q} \leq \deg \xi < \frac{(j+1)(u-1)}{q},$$

де $u = \text{Card } F$, $\deg \xi$ – степінь елемента ξ ($\xi = \varepsilon^{\deg \xi}$), $j \in \{0, 1, \dots, q-1\}$.

Нехай $G_n = H_{k_1} \otimes H_{k_2} \otimes \dots \otimes H_{k_n}$ – прямий добуток циклічних груп H_{k_i} і $X(G_n)$ – група характеристик групи G_n над полем F . З елементів групи $X(G_n)$ утворюємо множину $X^*(G_n) = \{\chi_{i_1}, \chi_{i_2}, \dots, \chi_{i_m}, \chi_0\}$ і відносно $X^*(G_n)$ розглянемо наступну модель нейронного елемента:

$$f(\mathbf{g}) = \text{Fsign} \left(\sum_{j=1}^m \omega_j \chi_{i_j}(\mathbf{g}) + \omega_0 \right),$$

де χ_0 – головний характер групи G_n , $\mathbf{w} = (\omega_1, \dots, \omega_m; \omega_0)$ – вектор структури нейроелемента відносно системи $X^*(G_n)$ і $\mathbf{g} \in G_n$.

Теорема 1. Дискретна функція $f : G_n \rightarrow H_q$ реалізується одним нейронним елементом над полем $F = GF(p^m)$ з вектором структури $\mathbf{w} = (\omega_1, \dots, \omega_m; \omega_0)$ відносно системи характеристик $X^*(G_n)$ тоді і тільки тоді, коли існує така функція $r : G_n \rightarrow F \setminus \{0\}$, що

$$\begin{aligned} \forall \mathbf{g} \in G_n \quad r(\mathbf{g})f(\mathbf{g}) &= w(\mathbf{g}), \\ 0 \leq \deg r(\mathbf{g}) &< \frac{\text{card } F - 1}{q}, \end{aligned}$$

$$\text{де } w(\mathbf{g}) = \sum_{j=1}^m \omega_j \chi_{i_j}(\mathbf{g}) + \omega_0.$$

Теорема 2. Дискретна функція $f : G_n \rightarrow H_q$ реалізується одним нейронним елементом над полем $F = GF(p^m)$ з вектором структури $\mathbf{w} = (\omega_1, \dots, \omega_m; \omega_0)$ відносно системи характеристик $X^*(G_n)$ тоді і тільки тоді, коли існує така функція $r : G_n \rightarrow F \setminus \{0\}$, що

$$0 \leq \deg r(\mathbf{g}) < \frac{\text{card } F - 1}{q},$$

$$(r(\mathbf{g})f(\mathbf{g}), \chi_h^{-1}(\mathbf{g})) = 0$$

для всіх $\chi_k \in X(G_n) \setminus X^*(G_n)$, (\mathbf{a}, \mathbf{b}) – скалярний добуток векторів \mathbf{a} і \mathbf{b} над полем F .

Зауваження. Якщо виконуються умови теореми 2, то координати вектора структури нейронного елемента, що реалізує функцію f , знаходяться за формулами:

$$\omega_0 = |G_n|^{-1} (r(\mathbf{g})f(\mathbf{g}), \chi_0^{-1}(\mathbf{g})) = 0,$$

$$\omega_j = |G_n|^{-1} (r(\mathbf{g})f(\mathbf{g}), \chi_{i_j}^{-1}(\mathbf{g})) = 0, \quad j = 1, \dots, m.,$$

Література

1. Блюмкин С. А. Пороговые многозначные функции. // Изв. АН СССР, Техническая кибернетика, 1972, №1, С. 101-108.
2. Карповский М. Г., Москалев Э. С. Спектральные методы анализа и синтеза дискретных устройств. – М.: Энергия, 1973. – 139 с.
3. Берлекемп Э. Алгебраическая теория кодирования. – М.: Мир, 1971. – 477 с.
4. Eicher L. Homomorphe Darstellungen endlicher Automaten in linearen Automaten. // ЕІК, 1973. – т.9, №10, С. 67-76.
5. Гече Ф. Е. Нейронные элементы над конечными полями. // Інформаційні технології й системи. – Львів, 1998, №1,2, с. 1000-104.